

Google maps

Een heel bijzondere conclusie wordt getrokken in het laatste Aanbestedingcafé, waarvan u in deze editie van Stad + Groen een verslag vindt: ondanks dat wij ons de blaren op de tong lullen over biodiversiteit en klimaatadaptatie, wordt er in de dagelijkse aanbestedingscapaciteit relatief weinig aandacht besteed aan deze aspecten. Bijzonder, heel bijzonder zelfs. Vanmorgen hoorde ik op het nieuws dat er in Canada al extreem vroeg in het seizoen sprake is van grootschalige bosbranden. Een bizar detail: het blussen van deze branden is extra lastig omdat de meren waar het bluswater uit gewonnen moet worden nog bevroren zijn. Natuurlijk is de Nederlandse situatie niet vergelijkbaar met Canada, maar het geeft wel pijnlijk aan dat de effecten van klimaatveranderingen inmiddels overal in doorwerken.

De groep ervaringsdeskundigen die bij dit Aanbestedingcafé verzameld was geeft gelukkig ook een aantal praktische punten aan waar we allemaal aan kunnen gaan werken. En gelukkig durft de groep daarbij ook de hand in eigen boezem te steken. Natuurlijk moeten we het in de toekomst - of eigenlijk nu al - anders gaan doen, maar we moeten ook leren om anders te gaan kijken. Groene vakmensen hebben in de praktijk nog te vaak een primair technische blik. Een boom is daarbij pas een boom als hij een goede doorrijhoogte heeft en een gazon pas een gazon als het 26 keer is gemaaid.

Die zelfkritiek gaat ook verder: 'Jaren geleden zijn overheidsorganisaties zoals Rijkswaterstaat, provincies en grote gemeentes in de regierol gekropen, waarbij de kennis uit de eigen organisatie verdween'. Met die aanpak en attitude kom je er natuurlijk niet. Bestrijden van de effecten van kli-

maatadaptatie en afname van biodiversiteit moet ook een duidelijke keuze worden van de opdrachtgevers, maar indirect ook van de opdrachtnemers. Een van de aanwezigen tijdens het forum stelt unvernomen over de eigen organisatie: wij hadden aan een bepaald project niet moeten meewerken, omdat de tender feitelijk een wanprestatie was.

In de praktijk is dat natuurlijk niet zo heel makkelijk. Het bovenstaande voorbeeld kwam van een landelijk werkende aannemer, maar in de dagelijkse praktijk wordt de groene sector gedomineerd door middelgrote en kleine aannemers, die lokaal of hoogstens regionaal werken en hun orderportefeuille noodgedwongen gevuld moeten zien te krijgen met een beperkt aantal opdrachtgevers.

Een probleem is verder dat de genoemde uitdagingen ook nog eens lastig zijn te meten. We zijn dol op die andere belangrijke transitie. De transitie naar CO₂-neutraal werken, omdat het zo lekker makkelijk te berekenen en te bepalen is. Bij klimaatadaptatie en biodiversiteit moet je helaas het ene moment rechtsaf slaan en het volgende moment weer linksaf. Het forum concludeert daarom ook: aanbesteden op klimaat en biodiversiteit is net Google Maps. Pas wanneer je in beweging bent, zie je of je de juiste richting opgaat.

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!